

शयङ्कुलत्वम् । कण्डमानसक्तं कालोत्तरे “खाताद्वाह्ये-
 ऽङ्गुलः कण्डः सर्वकण्डेष्वयं विधिः” । खातमेखलयो
 रन्तराले अङ्गुलमानेन कण्डमोषापरपर्यायं कुर्यात् ।
 सारसमुच्चये “खाताद्वाह्याङ्गुलः कण्डस्तद्वाह्ये मेखला
 क्रमात् । मेखलालक्षणसक्तं कामिके” “क्षेत्राकांशेन
 तस्यैवः स्यात्तद्द्वेदभागतः । मेखलापृथुतोच्छ्रायः
 कण्डाकारा तु मेखला । सर्वेषान्तु प्रकर्तव्या मेख-
 लैकाल लाघवात्” । क्षेत्रस्य अर्कांशेन-द्वादशांशेन कण्ड-
 स्यैवः कण्डशब्दाच्चः स्यात् तद्द्वेदभागतः कण्डचतुर्थी-
 शतो मेखलायाः पृथुता विस्तारः । तथा चतुर्भागतः
 षष्ठभागेन मेखलोच्छ्रायः कार्यः । पिङ्गलामतेऽपि
 “खातादेकाङ्गुलं त्वन्ना मेखलानां स्थितिर्भवेत् । मेख-
 लैकाथवा तिस्रो भूतसंख्यायवा प्रिये” । भूतसंख्याः-पञ्च-
 संख्याः । उक्तञ्च प्रथमे “कण्डाङ्गुलाद्द्विः कार्या
 मेखलैका षडङ्गुला । चतुस्त्रिंशद्द्विंशत्तुलना यद्वा तिस्रः
 सर्वत्र शोभनाः” । यदा एका मेखला तदा सा विस्तारो-
 त्सेधाभ्यां षडङ्गुला विधेया “एका षडङ्गुलोत्-
 सेधविस्तारा मेखला मतेति “पिङ्गलोक्तेः । यदा तु मे-
 खलावयपक्षस्तदा क्रमेण चतुस्त्रिंशद्द्विंशत्तुलनाः कर्त-
 व्याः । मोहचूडोत्तरे “मेखलावितयं कार्यं कोष्-
 रानयमाङ्गुलैः । कोशाः-चत्वारः । रानाः-तयः ।
 यमौ-द्वौ । तत्र सर्वान्तिमा, द्विंशत्तुला । मध्यस्या त्व-
 ङ्गुलाः । कण्डकण्डसन्निहितं चतुरङ्गुला इति । सत्येवं
 प्रथममेखलायाः कण्डकण्डादारभ्य नयाङ्गुल उत्सेधः स्या-
 त् । लक्षणसंप्रहेऽपि “प्रथमाष्टाङ्गुला व्यासादुन्नता सा
 नवाङ्गुलैः । मध्या तु त्वङ्गुला वाह्ये तृतीया तु यमा-
 ङ्गुला । मेखलाः पञ्च वा कार्याः षट्पञ्चाव्विपक्ष-
 कैः” प्रथमा कण्डसन्निहितं आन्तरोत्सेधनवाङ्गुला वाह्ये
 तु चतुरङ्गुलैव । अष्टाङ्गुला-चतुरङ्गुला । अक्षयः-
 चत्वारः । पक्षौ-द्वौ । योनिर्लक्षणसक्तं स्वायम्भुवे
 “मेखलामध्यतो योनिः कण्डाद्वा त्र्यंशविस्तृता । अङ्गु-
 लमानोऽकण्डा कार्यावत्यदलाकतिः । प्रागग्निधाम्य-
 कण्डानां प्रोक्ता योनिरुदङ्-सुखा । पूर्वसुखाः सृताः-
 शेना यथाशोभं समन्विताः । मेखलाया गर्भदेशे कण्डा-
 र्द्धदीर्घा कण्ड इतीयांशविस्तृता योनिः कार्या । अत्रैव-
 शब्देन योन्यप्रसूच्यते । कण्डशब्देन च योनिमेखला
 अङ्गुलशब्दः, अङ्गुलपर्यायः । एकाङ्गुलपरिमाणेन
 योनेरयं मेखलाञ्च कुर्यादित्यर्थः “विस्तारोऽष्टाङ्गुलो

योनेरयमङ्गुलसंमितमिति” पिङ्गलोक्तेः । नारदीये
 कण्डत्वं प्रशप्रविस्तारा योनिरुच्छ्रयताङ्गुलम् । कण्डा-
 र्द्धेन तु दीर्घा स्यात् कण्डोष्ठी बोधिपत्वत्” । कण्डो-
 ष्ठीति यथा कण्डे द्वादशांशेन ओष्ठो विहित एव
 योनेरपि द्वादशभागेन ओष्ठः कार्य इत्यर्थः । तथा
 कण्डे प्रविष्टोष्ठी यस्या इति । बोधिपत्वम्, अक्षयप-
 त्वम् । त्रैलोक्यसारे “दीर्घात् सूर्याङ्गुला नाभिस्त्र्यंशो-
 ना विस्तरेण तु । एकाङ्गुलोच्छ्रिता सा तु प्रविष्टाभ्यन्तरे
 तथा । कुम्भद्वयसमायुक्ता चाक्षयदलवन्मता । अङ्गुल-
 मेखलायुक्ता मध्ये त्वाज्यधृतिस्तथा । दक्षस्या पूर्वयामे
 तु वामस्या पश्चिमोत्तरे । नवमस्यापि कण्डस्य मोनिर्द-
 क्षदलस्थिता” । सूर्याङ्गुला-द्वादशाङ्गुला । त्र्यंशोनेत-
 टैर्ध्यतृतीयांशेनूनविस्तारा । एकेनाङ्गुलेनोच्छ्रिता तथा,
 एकेनाङ्गुलेन कण्डमध्ये प्रविष्टा । कुम्भद्वयसमायुक्तेति-
 पूर्वोक्ताग्नेयकण्डस्य तुल्यत्वात्तेयोनेर्बुधदेशस्थितं दक्षद्वय-
 मेव गजकुम्भाकनित्वात् कुम्भशब्देनोक्तम् । तेनात्र कण्ड-
 स्यलाकतिर्घटद्वयं सृत्पिण्डद्वयं वा स्थाप्यमिति तदुच्चा-
 हम् । अङ्गुलमेखलेति, एकाङ्गुलमानया मेखलाया परिवे-
 दितेत्यर्थः ! मध्ये त्विति, यथा शुचि घृतधारणया बिलं
 क्रियते तथा योनिमध्येऽपि बिलं कर्तव्यमित्यभिप्रायः ।
 दक्षस्येति, पूर्वोक्ते यथास्यकण्डेषु दक्षिणभागे उत्तराभि-
 सुखा योनिः कार्या नैर्द्ध्यादि कण्डेषु तु पश्चिमभागे प्राङ्
 सुखा विधेया । नवम इति, अष्टदिक्षु कण्डाष्टकं
 विधाय पूर्वोत्तरदिशोरन्तराले यद्वयमं कण्डं चतुर्दिक्षु
 वा कण्डचतुष्टयं क्त्वा ईशानदिशि यत् पञ्चमं कण्डं
 तयोरपि दक्षिणभागेऽपि योनिः कार्येत्यर्थः” ।
 तत्र विशेषत्वे तफलादिकं कण्डौद्योते उक्तं यथा
 “शारदातिलके “अष्टास्वाशसु रस्याणि कण्डान्येता
 न्यनुक्रमात् । चतुरस्रं योनिर्द्वैचन्द्रं त्र्यस्रञ्च वर्तुलम् ।
 षडस्रं पञ्चजाकारमष्टास्रान्तिनामतः । आचार्यकण्ड-
 मध्ये स्याद्गौरीपतिमहेन्द्रयोरिति” सिद्धान्तशेखरे “पुर-
 न्दरेशयोर्मध्ये दक्षं वा चतुरस्रकम् । तदाचार्यं विनि-
 र्दिष्टमिति” अयमुक्तमः पक्षः । अथ पञ्चकण्डे प्रकण्ड-
 निवेशनं यथा “आशेशकण्डैरिह पञ्चकण्डो चैकं
 यदा पश्चिमसोमशैवे । वेदाः सपादेन करेण यद्वा पादा-
 न्तरेणाखिलकण्डसंस्था” आशा-दिक् तत्र कण्डानि
 चतुरस्रवृत्तार्द्धवृत्तपद्मानि ईशदिशि कण्डं चतुरस्रं दक्षं
 वा तैः पञ्चकण्डोनिवेशनं स्यात् यदा चैकमेव कण्डं